

[Hans Kjær.]

ling om, at regeringens fantasi ikke var udtømt med hensyn til at skaffe nye indtægter. Da skatteforhøjelser eller afgiftsforhøjelser trænger sig på efter udtalelser fra den økonomiske sagkundskab, hvis ikke regeringen besinder sig på sin udgiftspolitik, vil jeg gerne vide, hvilke midler regeringen da agter at tage i anvendelse. Har nationalbankdirektøren ret i, at sandsynligheden taler for en momsforhøjelse, selv om jeg hørte i radioen, at statsministeren har dementeret, at en sådan var under overvejelse til i dag? Det er jo ikke givet, at den ikke er til overvejelse. Eller er metoden, at trækprocenten skal op på 60 pct. i gennemsnit, som Aktuelt i går oplyste ville blive resultatet, hvis ikke regeringen besinder sig?

Jeg stiller ikke spørgsmålene til nogen bestemt, som vilkårene er. Så kan ministre konferere med hinanden og med de nødvendige partier for at sikre, at vi får et svar.

Jens Foged: Da mit partis ordfører i finansudvalget, hr. Damsgaard, på grund af en øjenoperation, er midlertidigt forhindret i at deltage i forhandlingerne, skal jeg på venstres vegne ganske kort redegøre for, de af os stillede ændringsforslag til finansloven. Den øvrige del af debatten vil mit partis politiske ordfører, hr. Henry Christensen, tage sig af.

Fra venstres side havde vi fremsat ønske på et forholdsvist tidligt tidspunkt om en økonomisk debat her i tinget, for at der kunne blive muligheder for justeringer af finanslovsforslaget inden tredje behandling. Dette ønske blev ikke opfyldt, og jeg skal herefter på venstres vegne indskrænke mig til ganske kort at kommentere de foreliggende ændringsforslag med den af situationen fremgæede usædvanlige usikkerhed. Finansudvalget burde have haft den økonomiske oversigt for længst, og vi burde have haft 3 års budgetterne i februar, hvilket for øvrigt blev lovet os af budgetministeren på et tidligere tidspunkt, og efter at der var nedsat et kulegravningsudvalg, burde vi vel også før tredje behandling af finansloven have haft 3 års budgetterne herfra, ikke mindst fordi man måtte formode, at der ville blive afsmittende virkninger på det finansår, vi nu behandler. Det er ganske utilfredsstillende, at så fundamentalt mate-

riale for vurdering af den økonomiske situation ikke er finansudvalget i hænde på et meget tidligt tidspunkt. Sjældent har et finanslovsforslag haft så mange ukendte størrelser som det her foreliggende. Det mest sikre er vel de voldsomme stigninger på udgiftssiden og de dermed følgende stigende udskrivninger af skat. Skal der være mening i finansudvalgsarbejdet, så må der være tid til en grundig gennemgang af alle de bøger, hvori den økonomiske debat præsenteres for os. Det har der ikke været.

Venstre finder, at regeringen for øvrigt kunne give udtryk for sin sparevilje ved at nøjes — jeg bruger med vilje ordet „nøjes“ — med en bevillingsreserve af samme størrelse, som den tidligere regering havde opført. Det var 225 mill. kr. Vi stiller derfor ændringsforslag sammen med konservative og radikale, ændringsforslag nr. 278 i tillægsbetænkningen, om nedsættelse af reserverne fra 750 mill. kr. til de tidligere anførte 225 mill. kr. Jeg har dog bemærket, at regeringen selv nu foreslår de 750 mill. kr. nedsat med 100 mill. kr. Det er vel udtryk for, at man nok er på vej i den rigtige retning. Vi stiller tillige ændringsforslag nr. 279 om nedsættelse af beløbsrammen for nye bevillingsforslag fra 150 mill. kr. til 100 mill. kr. — også samme beløb, som den tidligere regering havde opført.

Ved finanslovsforslagets første behandling gav hr. Poul Dam udtryk for, at der egentlig ikke var særlig meget at tage stilling til, al den stund store ændringer, nye skøn m. m. vel ville komme i vinterens løb, og hr. Poul Dam efterlyste et kulegravningsudvalg til virkelig kulegravning af vor økonomi. Hr. Poul Dam fik sit udvalg og har vel haft bitre erfaringer i så henseende. Finansudvalget havde ventet, at kulegravnerne ville være kommet med ændringsforslag så tidligt, at det kunne indgå i finanslovsforslaget, og så store, at udvalget havde levet op til vore forventninger. Den tidligere regering holdt reserverne inden for ret snævre rammer for at præcisere, at der skulle være en stignings-takt, der kunne harmonere med den økonomiske udvikling for erhvervene. Regeringen har gennem nedsættelse af kulegravningsudvalget vel forsøgt at give udtryk for en sparevilje, men i finansudvalget blev vi hurtigt klar over, specielt ved samråd med budgetministeren, at sparsommeligheden nok ville